

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 103.

Vydána dne 24. prosince 1947.

Cena Kčs 2.60

O B S A H

(211.—214.) 211. Nařízení, jímž se mění a doplňují některé předpisy o služebních a platových poměrech příslušníků finanční stráže. — 212. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň). — 213. Nařízení, jímž se platnost vládního nařízení ze dne 15. února 1946, č. 46 Sb., rozšiřuje na území Slovenska. — 214. Nařízení o zřízení kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ib.

211.

Vládní nařízení ze dne 12. listopadu 1947,

jímž se mění a doplňují některé předpisy o služebních a platových poměrech příslušníků finanční stráže.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 8 dekretu presidenta republiky ze dne 2. října 1945, č. 86 Sb., o znovuvybudování finanční stráže v zemích České a Moravskoslezské a o úpravě některých služebních a platových poměrů příslušníků finanční stráže:

Čl. 1.

Vládní nařízení ze dne 19. prosince 1930, č. 202 Sb., kterým se provádějí předpisy o organizaci finanční stráže a upravují její služební a některé platové poměry, ve znění vládního nařízení ze dne 26. dubna 1946, č. 119 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 4, odst. 2 zní:

„(2) Pro Slovensko bude určen úředník právní služby pověřenectva financí, který vykonává funkci zemského inspektora finanční stráže a zároveň zastupuje na Slovensku ministerského inspektora finanční stráže; zástupce tohoto úředníka bude podle potřeby ustanoven z úředníků finanční služby strážní.“

2. V § 4 připojují se další dva odstavce jako odstavce 3 a 4 tohoto znění:

„(3) Vyžaduje-li toho potřeba služby, určí ministr financí pro obvod zemí České a Moravskoslezské jako zástupce ministerského inspektora finanční stráže úředníka právní služby ministerstva financí, jemuž náleží v této funkci služební titul „náměstek ministerského inspektora finanční stráže“, a v obvodu okrskové celní správy v těchto zemích zástupce zemských inspektorů finanční stráže z úředníků finanční služby strážní, kterým v této funkci náleží služební titul „náměstek zemského inspektora finanční stráže“.

(4) President zemské finanční správy v zemích České a Moravskoslezské, na Slovensku pověřenec financí, pověří podle potřeby další úředníky finanční služby strážní vykonáváním dozoru nad službou finanční stráže.“

3. Ustanovení § 13, odst. 1 zní:

„(1) Nepropůjčeli-li se uprázdněné místo úředníku finanční služby strážní na dovolené s čekatelným nebo v dočasné výslužbě, doplňují se úředníci finanční služby strážní z řad gažistů finanční stráže, ustanovených na služebních místech Ia platové stupnice gažistů finanční stráže, vyhovují-li stanoveným všeobecným podmínkám (§ 9 platového zákona) a zvláštním podmínkám stanoveným v odstavcích 2 a 3.“

4. Ustanovení § 15 zní:

„§ 15.

Systemisace služebních míst.

Služební místa gažistů finanční stráže se systemisují v Ia, Ib, II. a III. platové stupnici.“

5. V § 16 se za odstavec 2 vkládá nový od-
stavec 3 tohoto znění

„(3) Ustanovení čekatele je přípustno jen,
je-li v osobním stavu gažistů finanční stráže
volné systemisované služební místo. Každý
čekatel váže jedno systemisované služební
místo.“

8. Ustanovení § 33, odst. 1 zní:

„(1) Gažistovi finanční stráže ustanovenému na služebním místě
systemisovaném:

přísluší služební titul:

v Ia platové stupnici	vrchní respicient finanční stráže,
v Ib platové stupnici	respicient finanční stráže,
v II. platové stupnici	naddozorce finanční stráže,
v III. platové stupnici	dozorce finanční stráže.“

9. Ustanovení § 34, odst. 2 zní:

„(2) Služné se zvyšuje postupem do vyšších
stupňů. Služné v Ia platové stupnici se zvýší,
jakmile gažista finanční stráže dosáhne zapo-
čitatelné služební doby předepsané pro pří-
slušný stupeň služného (§ 38, odst. 5), v ostat-
ních platových stupnicích, jakmile gažista fi-
nanční stráže dovrší 3 roky započitatelné slu-
žební doby se služným bezprostředně předchá-
zejícího stupně téže platové stupnice.“

10. Ustanovení § 38, odst. 2 až 5 znějí:

„(2) Služební místo ve II. nebo v Ib platové
stupnici může být propůjčeno gažistovi fi-
nanční stráže, který má alespoň dobrou kvali-
fikaci, služební místo v Ia platové stupnici ga-
žistovi, který má alespoň velmi dobrou kvalifi-
kaci a který s úspěchem vykonal zkoušku
předepsanou pro dosažení místa vrchního
respicienta finanční stráže.

(3) Rozsah, způsob a ostatní podmínky
zkoušky, uvedené v předchozím odstavci, sta-
noví ministerstvo financí, které může ve vý-
jimečných případech zkoušku prominouti. Vy-
konal-li gažista finanční stráže zkoušku odbor-
nou, je od výkonu zkoušky podle odstavce 2
vsvobozen.

(4) Při propůjčení služebního místa syste-
misovaného ve II. nebo v Ib platové stupnici
platí obdobně ustanovení § 17, odst. 4 a 5 pla-
tového zákona.

(5) Při propůjčení služebního místa systemi-
sovaného v Ia platové stupnici stanoví se stu-
peň služného této platové stupnice podle zapo-
čitatelné služební doby takto:

6. V § 16 se dosavadní odstavce 3 až 8 pře-
číslojí na odstavce 4 až 9.

7. Ustanovení § 27, odst. 1 zní:

„(1) Nezní-li celkový posudek nejméně
„velmi dobře“, může gažista finanční stráže
do 15 dnů po jeho oznámení podat u služeb-
ního úřadu stížnost.“

Při započitatelné služební době	Přísluší stupeň služného
do konce 12. roku	1.
od počátku 13. roku	2.
od počátku 16. roku	3.
od počátku 19. roku	4.
od počátku 22. roku	5.
od počátku 25. roku	6.
od počátku 28. roku	7.
od počátku 31. roku	8.
od počátku 34. roku	9.“

11. Ustanovení § 48, odst. 2 zní:

„(2) Pokutu možno uložit nejvýše částkou
100 Kčs. Úhrn pokut pravoplatně uložených
gažistovi finanční stráže v jednom roce nesmí
přesahovati částku měsíčního služného. S tres-
tem peněžité pokuty může být jako zostření
spojena pohružka kárným řízením (§ 60).“

12. Ustanovení § 50, odst. 3 zní

„(3) Proti výměru o kázeňském trestu jest
možno podat u služebního úřadu stížnost v ne-
prodlužitelné lhůtě 15 dnů po doručení výměru.
O stížnosti rozhoduje s konečnou platností úřad
bezprostředně nadřízený onomu, který výměr
vydal.“

13. Ustanovení § 51, odst. 4 zní:

„(4) Snížení hodnosti (degradace) může být
vysloveno toliko u gažisty finanční stráže II.,
Ib a Ia platové stupnice. Gažista finanční stráže
odsouzený k tomuto trestu se posuzuje jako ga-
žista finanční stráže příslušné nižší platové
stupnice; služné v této nižší platové stupnici
se vyměří podle započitatelné služební doby
tak, jako by k dalšímu povýšení nebylo došlo.
Tento trest zahrnuje v sobě vyloučení ze zvý-
šení služného (odstavec 2).“

14. Ustanovení § 87, odst. 1 zní:

„(1) Příslušníkům finanční stráže v činné službě náleží k pořízení a udržování stejno-
krojů včetně řemení a výzbroje příspěvek na
stejnokroj za podmínek stanovených minis-
terstvem financí, jež určí také jeho roční výši
a způsob výplaty“

Čl. 2.

Vládní nařízení ze dne 26. dubna 1946,
č. 119 Sb., o úpravě některých služebních a pla-
tových poměrů příslušníků finanční stráže, se
mění a doplňuje takto

1. Ustanovení čl. III, odst. 2 zní:

„(2) Úředníkům finanční služby strážní
v činné službě náleží přídavek finanční stráže
v této roční výměře:

ve 4. platové stupnici

se služným stupně c) a vyšším 10.800 Kčs,

se služným stupně a) a b) . . . 9.600 Kčs,

v 5. platové stupnici

se služným stupně c) a vyšším 7.800 Kčs,

se služným stupně a) a b) . . . 7.200 Kčs,

v 6. platové stupnici

6.600 Kčs,

v 7. platové stupnici

6.000 Kčs,

v 8. platové stupnici

5.400 Kčs.“

2. V čl. III se připojuje dalších devět od-
stavců jako odstavce 3 až 11 tohoto znění:

„(3) Gažistům finanční stráže v činné službě
náleží vedle služného přídavek finanční stráže
3.000 Kčs ročně.

(4) Přídavek finanční stráže se vyplácí podle
zásad o výplatě služného, jest splatný zároveň
se služným a nezapočítává se do pensijní zá-
kladny

(5) V době od 1. listopadu 1945 do dne po-
čátku účinnosti předpisů sjednocujících slu-
žební platy příslušníků četnictva pro území ce-
lého státu vztahují se na Slovensku na přísluš-
níky finanční stráže předpisy o výši služebního
platu příslušníků četnictva v zemích České a
Moravskoslezské. Účinnost dekretu presidenta
republiky ze dne 20. srpna 1945, č. 58 Sb.,
o platovém přídavku státním a některým ji-
ným veřejným zaměstnancům, se rozšiřuje pro
příslušníky finanční stráže na Slovensku.

(6) Dnem 31. října 1945 pozbývají pro pří-
slušníky finanční stráže na Slovensku účin-
nosti, po případě použitelnosti:

1. Zákon ze dne 28. února 1941, č. 40 Sl. z.,
o prozatímní úpravě platů státních zaměst-
nanců a o změně a doplnění některých ustanov-
vení o úsporných opatřeních personálních,

2. zákon ze dne 2. července 1942, č. 129 Sl.
z., o drahotném přídavku a o změně některých
ustanovení o úsporných opatřeních personál-
ních,

3. zákon ze dne 10. prosince 1942, č. 232
Sl. z., o drahotném přídavku a o jednorázové
vánoční výpomoci státním zaměstnancům,

4. zákon ze dne 28. října 1943, č. 139 Sl. z.,
o všeobecném drahotném přídavku a doplnění
zákona č. 102/1943 Sl. z.,

5. nařízení Slovenské národní rady ze dne
16. května 1945, č. 39 Sb. n. SNR, o prozatímní
úpravě platů státních zaměstnanců,

6. ustanovení § 7 vládního nařízení ze dne
21. prosince 1938, č. 380 Sb., o úsporných
opatřeních personálních.

(7) Po úpravě platů provedené podle tohoto
nařízení nesmí služební plat příslušníka fi-
nanční stráže s připočtením platového přídavku
podle dekretu č. 58/1945 Sb. a zvláštního pří-
davku podle zákona ze dne 13. prosince 1945,
č. 159 Sb., o zvláštním přídavku státním a ně-
kterým jiným veřejným zaměstnancům, jakož
i poživatelům státních odpočívňých (zaopatřo-
vacích) platů, po srážce daně ze mzdy (důcho-
dové) činit méně, než kolik činil před účinností
tohoto nařízení jeho služební plat spolu s pla-
tovým přídavkem podle dekretu č. 58/1945 Sb.
pokud zaměstnanec příslušel, se zvláštním pří-
davkem podle zákona č. 159/1945 Sb., s mimo-
řádným příspěvkem (příplatkem ženatých)
podle zákona č. 40/1941 Sl. z., s drahotným
přídavkem podle zákona č. 129/1942 Sl. z., v
znění zákona č. 232/1942 Sl. z. a zákona
č. 102/1943 Sl. z., se všeobecným drahotným
přídavkem podle zákona č. 139/1943 Sl. z., v
znění zákona č. 169/1943 Sl. z., s mimořádným
drahotným přídavkem podle nařízení č. 39/
1945 Sb. n. SNR, s případným doplňovacím
přídavkem ženatých (§ 193 platového zákona)
a s vyrovnávacím přídavkem (§ 196 platového
zákona), a to po srážce daně ze mzdy (důcho-
dové), na Slovensku též po srážce pensijního
příspěvku. Případný rozdíl přísluší jako vy-
rovnávací osobní přídavek, který na Slovensku
nepodléhá dani důchodové.

(8) Vyrovnávací osobní přídavek podle před-
chozího odstavce se snižuje při každém zvý-
šení služného (platu mu odpovídajícího) o část-
ku tohoto zvýšení, nejvýše však o částku,
o kterou platy stanovené podle odstavce
po nastalém zvýšení služného (platu mu od-
povídajícího) převyšují platy dosavadní

se tento přírůstek pro dobu od prvního dne příštího měsíce tak, jako kdyby okolnost změnu přivodivší byla nastala v den před počátkem účinnosti tohoto nařízení.

(10) Vyrovnávací osobní přírůstek se zakrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách takto dělitelnou.

(11) Ministr financí se zmocňuje, aby vyrovnal vhodnými opatřeními případné platové nesrovnalosti, které by vznikly při provádění tohoto nařízení.“

3. Ustanovení čl. V, §§ 1 a 2 znějí takto:

„Čl. V.

§ 1.

(1) Úředníkům finanční služby strážní vyměří se od 1. července 1946 místo dosavadního služného (s náslužným přírůstkem) a činovného nové služné a příslušné nové činovné III. služební třídy příslušné platové stupnice, stupně služného (s náslužným přírůstkem) a skupiny míst podle §§ 103 a 104 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců, ve znění zákona ze dne 16. května 1946, č. 139 Sb., jímž se zatím upravují platové a některé služební poměry vojenských a četnických gažistů.

(2) Nové služné a nové činovné, stanovené podle odstavce 1, s výchovným, přírůstkem finanční stráže podle čl. III, odst. 2, platovým přírůstkem podle dekretu č. 58/1945 Sb. a zvláštním přírůstkem podle zákona č. 159/1945 Sb., nahrazují úhrn dosud vyplácených platů. Do úhrnu dosavadních platů se počítá služné, činovné, výchovné, platový přírůstek podle dekretu č. 58/1945 Sb., zvláštní přírůstek podle zákona č. 159/1945 Sb. a vyrovnávací přírůstek podle čl. III, odst. 7.

(3) Pokud by úhrn dosavadních platů byl vyšší než úhrn nových platů podle odstavce 2, přísluší vyrovnávací přírůstek ve výši rozdílu mezi oběma platy. Tento přírůstek se zmenší při každém následujícím zvýšení služného o polovinu částky, o kterou se služné zvýší, až úplně zanikne.

§ 2.

(1) Gažistům finanční stráže se vyměří ode dne 1. července 1946 místo dosavadního služného a činovného nové služné a příslušné nové činovné podle §§ 132 a 133 platového zákona ve znění zákona č. 189/1946 Sb. Nové služné se stanoví takto:

a) pomocní dozorcí a dozorcí finanční stráže dostanou služné téhož stupně v nové sazbě III. platové stupnice, jakého dosáhli v dosavadní III. platové stupnici;

b) naddozorcí finanční stráže dostanou služné příslušného stupně nové II. platové stupnice podle ustanovení odstavce 2

c) respicienti finanční stráže dostanou služné příslušného stupně nové I. platové stupnice podle ustanovení odstavce 2;

d) vrchní respicienti finanční stráže v dosavadní II. platové stupnici dostanou služné příslušného stupně nové I. platové stupnice podle započitatelné služební doby (§ 38, odst. 5),

e) vrchní respicienti finanční stráže v dosavadní I. platové stupnici dostanou služné téhož stupně v sazbě nové I. platové stupnice, jakého dosáhli v dosavadní I. platové stupnici.

(2) Služné, příslušející gažistům finanční stráže, uvedeným v odstavci 1, písm. b) a c), se určí podle ustanovení o povýšení (§ 17, odst. 4 a 5 platového zákona) a podle výše služného, jaké by jim příslušelo, kdyby toto nařízení nabylo účinnosti již v den před jejich povýšením.

(3) Nové služné a nové činovné, stanovené podle odstavce 1, s výchovným, přírůstkem finanční stráže podle čl. III, odst. 3, platovým přírůstkem podle dekretu č. 58/1945 Sb. a zvláštním přírůstkem podle zákona č. 159/1945 Sb., nahrazují úhrn dosud vyplácených platů. Do úhrnu dosavadních platů se počítá služné, činovné, výchovné, platový přírůstek podle dekretu č. 58/1945 Sb., zvláštní přírůstek podle zákona č. 159/1945 Sb., vyrovnávací přírůstek podle čl. III, odst. 7, jakož i přírůstek příslušející podle dosavadních ustanovení čl. III, odst. 2 vládního nařízení č. 119/1946 Sb.

(4) Ustanovení § 1, odst. 3 platí obdobně i pro gažisty finanční stráže.“

4. Za čl. V se připojuje další čl. Va tohoto znění:

„Čl. Va.

§ 1.

(1) Dosavadní předpisy o drahotných přírůstcích (mimořádném příspěvku) pro zaměstnance ve výslužbě a pro pozůstalé po nich neplatí pro příslušníky finanční stráže, na které se vztahuje toto nařízení a kteří vstoupí do výslužby za jeho účinnosti, a pro pozůstalé po těchto příslušnících finanční stráže, jakož i po takových příslušnících finanční stráže, kteří zemrou v činné službě za účinnosti tohoto nařízení.

(2) Celkové odpočivné (zaopatřovací) platy příslušníků finanční stráže a jejich pozůstalých uvedených v odstavci 1 nesmějí však býti nižší, než jaké by jim s vyloučením použitelnosti novely platového zákona příslušely, kdyby se na ně toto nařízení, pokud nejde o ustanovení o přearádění příslušníků finanční stráže do platových stupnic a stupňů platných pro četnictvo, nevztahovalo; pro tento účel se vdovská pense počítá s příspěvky na výchovu. Případný rozdíl přísluší jako přídavek k odpočivným (zaopatřovacím) platům.

(3) Změní-li se počet oprávněných příslušníků, provede se srovnání odpočivných (zaopatřovacích) platů podle odstavce 2 znovu podle změněného stavu.

(4) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně také pro příjemce darů z milosti, pensí z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy

§ 2.

Příslušníkům finanční stráže, kteří byli přeloženi do výslužby po 31. říjnu 1945, pozůstalým po nich, jakož i pozůstalým po příslušnících finanční stráže, kteří zemřeli v činné službě po uvedeném dnu, vyměří se od 1. ledna 1948 nové odpočivné (zaopatřovací) platy podle pensijních základů vyplývajících ze zákona č. 139/1946 Sb.

Čl. 3.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby vyrovnával vhodnými opatřeními případné platové nesrovnalosti, které by vznikly při provádění tohoto nařízení.

(2) Služební přídatky přiznané příslušníkům finanční stráže podle ustanovení § 148, odst. 1 platového zákona zanikají.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem národní obrany upravil vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení předpis o stejnokroji, výzbroji a výstroji dozorčích úředníků a příslušníků finanční stráže.

Čl. 4.

Ustanovení čl. 1, č. 11, 12 a 14 nabývají účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení, ustanovení čl. 2, č. 2, pokud se jím ustanovení čl. III vládního nařízení č. 119/1946 Sb. doplňují novým ustanovením odstavce 6, nabývá účinnosti dnem 31. října 1945 a ustanovení čl. 2, č. 2, pokud se jím ustanovení čl. III vládního nařízení č. 119/1946 Sb. doplňují novými ustanoveními odstavců 5 a 7

až 11, jakož i ustanovení čl. 2, č. 4 a čl. 3, odst. 2 nabývají účinnosti dnem 1. listopadu 1945; ostatní ustanovení nabývají účinnosti dnem 1. července 1946. Nařízení provede ministr financí.

Gottwald v r.

Masaryk v r.

Nosek v r.

Dr. Dolanský v r.

Dr. Stránský v r.

Dr. Drtina v r.

Duriš v r.

Ing. Kopecký v r.

Dr. Nejedlý v r.

Dr. Procházka v r.

Majer v r.

Dr. Franek v r.

Dr. Clementis v r.

Lichner v r

212.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1947,

jímž se provádí zákon ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň).

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň):

Čl. 1.

Osvobození od daně přepychových předmětů přepravovaných z jedné výroby do jiné, do skladu, obchodní místnosti a do dílny domácího pracovníka nebo zpět.

(K § 2, č. 1 zákona.)

(1) Za podmínek stanovených v dalších odstavcích může být přepychový předmět vykládkou (čl. 9, odst. 1) bez zaplacení daně, aby byl přepraven:

1. z jedné výroby (čl. 9, odst. 2) do jiné nebo do dílny domácího pracovníka k dalšímu zpracování, opracování, zušlechťování, obnovování, opravování nebo k jakémukoliv upravování (též sestavování) nebo zpět;

2. z výroby nebo z výrobních místností (z výrobiště, dílny) do skladu (čl. 9, odst. 4) nebo do obchodní (prodejní) místnosti (čl. 9,

odst. 5), které s nimi nejsou místně spojeny (na př. společným dvorem), avšak náleží témuž poplatníku, nebo zpět; stejně se budou posuzovati případy přepravy přepychových předmětů do skladu, který sice nenáleží témuž poplatníkovi, zůstanou-li však takto uložené přepychové předměty v jeho vlastnictví (konsignační sklad);

3. z výroby nebo ze skladu k pouhému vystavení do obchodní (prodejní) místnosti téhož poplatníka, která s výrobnou nebo se skladem není místně spojena, nebo zpět; stejně se budou posuzovati případy přepravy přepychových předmětů do obchodní (prodejní) místnosti, která sice nenáleží témuž poplatníkovi, zůstanou-li však vystavené přepychové předměty v jeho vlastnictví.

(2) Poplatník je oprávněn vyskladňovati přepychový předmět v případech odstavce 1 jen, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

1. ohlásí-li zamýšlené vyskladňování bez zaplacení daně důchodkovému kontrolnímu úřadu, v jehož obvodu jest výroba, zároveň s ohláškou, kterou je povinen podat podle §§ 11 a 20, odst. 2 zákona, nebo dodatečně alespoň 3 dny před tím než dojde k takovému vyskladnění;

2. vede-li o vyskladnění bez zaplacení daně záznam, jehož vzor může stanovit ministerstvo financí nebo úřad jím zmocněný, pokud nebyl této povinnosti podle § 12, odst. 4 zákona zproštěn;

3. vyhotovuje-li na daněproštěném vyskladnění přepychového předmětu průvodní stvrzenku (konsignaci), která doprovází vyskladňovaný přepychový předmět po dobu, kdy se přepravuje bez zaplacení daně.

(3) V ohlášení zamýšleného vyskladňování bez zaplacení daně (odstavec 2, č. 1), které jest podati trojmo, musí poplatník uvést:

1. jméno (firmu) a bydliště (sídlo);

2. druh přepychového předmětu a položku seznamu přepychových předmětů (příloha k zákonu);

3. způsob a cíl přepravy přepychového předmětu a v případě odstavce 1, č. 1 vylíčení další výroby;

4. způsob, jakým vede v evidenci přepravovaný přepychový předmět;

5. že se podrobuje případným dalším nutným kontrolním a zajišťovacím opatřením, která může místně příslušné okresní finanční ředitelství (§ 17, odst. 3 zákona) podle okolností před vyskladněním stanovit.

Stejnopis ohlášení, potvrzený důchodkovým kontrolním úřadem a vrácený ohlašovateli, musí poplatník uschovati a na požádání dozorčího orgánu finanční správy se jím vykáhati.

(4) Průvodní stvrzenku (konsignaci) uvede-nou v odstavci 2, č. 3 vyhotovuje poplatník dvojmo. Jeden její stejnopis jest povinen ode-slati důchodkovému kontrolnímu úřadu, v je-hož obvodu leží výroba, ze které se přepychový předmět přepravuje, druhý stejnopis provází přepravovaný přepychový předmět. Přepravuje-li se přepychový předmět bez zaplacení daně do místa, které leží v obvodu jiného důchodkového kontrolního úřadu než v obvodu toho, kterému byl zaslán stejnopis průvodní stvrzenky (konsignace), zašle tento důchodkový kontrolní úřad stejnopis průvodní stvrzenky (konsignace) důchodkovému kontrolnímu úřadu, v jehož obvodu leží místo určení, kam se přepychový předmět bez zaplacení daně přepravuje. Ministerstvo financí nebo úřad jím zmocněný může stanovit vzor pro průvodní stvrzenku (konsignaci) a po pří-padě celé řízení zjednodušiti.

(5) Na přepravovaném přepychovém předmětu vázne daňová povinnost; poplatník jest proto povinen neprodleně ohlásiti příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu (odstavec 2, č. 1) jeho ztrátu za přepravy nebo za další výroby, uložení nebo vystavení, zapsati ji do záznamu o výdeji (§ 12, odst. 1 zákona) dnem, kdy podává ohlášení o ztrátě, a zaplatiti přepychovou daň. Zaplacení daně může býti na žádost poplatníka prominuto, prokáže-li, že přepychové předměty přišly buď za přepravy nebo v místě, kam byly přepraveny, nazmar.

(6) Oprávnění vyskladňovati bez zaplacení daně zanikne, není-li změna, která nastala v ohlášených údajích (odstavec 3), místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu předem ohlášena (odstavec 2, č. 1)

Čl. 2.

Osvobození od daně přepychových předmětů převzatých pouze za účelem opravy

(K § 2, č. 2 zákona.)

(1) Přepychové předměty, které převzme poplatník pouze k provedení opravy, jsou osvobozeny od daně za těchto podmínek:

a) převzetí přepychového předmětu k opravě a jeho vydání po provedené opravě jest zapsati do záznamu o příjmu a výdeji s poznamenáním, že jde o pouhou opravu;

b) objednateli opravy přepychového předmětu jest vydati jednak potvrzení o převzetí do opravy, jednak potvrzení o odevzdání předmětu po provedené opravě.

(2) Ze zápisu o opravě [odstavce 1, písm. a)] musí býti zejména patrné, kdy byl přepychový předmět převzat k opravě, stručný jeho popis nebo označení, jméno a adresa toho, kdo jej dal do opravy, v čem záležela oprava a kdy byl přepychový předmět po opravě vydán, cena opravy, po případě další pro daňový dozor důležité údaje.

(3) Za opravu podle § 2, č. 2 zákona se nepovažuje, provedou-li se na přepychovém předmětu takové změny, které mají podstatný vliv na povahu nebo hodnotu přepychového předmětu nebo jeho části.

Čl. 3.

O s v o b o z e n í o d d a n ě p ř e p y c h o v ý c h p ř e d m ě t ů v y v e z e n ý c h d o c e l n í c i z i n y .

(K § 2, č. 3 zákona.)

(1) Od daně jsou osvobozeny přepychové předměty, o nichž poplatník prokáže, že byly vyvezeny přímo z výroby nebo z místnosti, kam byly přepraveny bez zaplacení daně (čl. 1, odst. 1), do celní ciziny

(2) Průkaz o tom, že byl přepychový předmět vyvezen, podá poplatník potvrzenou celní prohláškou (odstavce 3 a 4)

(3) Celní úřady projednávají zásilky přepychových předmětů jako zboží, jehož výstup musí býti prokázán (§ 40 celního zákona a § 69 prováděcího nařízení k němu)

(4) Před vyskladněním přepychového předmětu k vývozu do celní ciziny je poplatník nebo jeho zmocněnec povinen podati celnímu úřadu písemnou prohlášku podle příslušných celních předpisů, a to trojmo v souhlasném znění. V celní prohlášce nutno uvést mimo ostatní náležitosti také položku seznamu přepychových předmětů (příloha zákona) a důchodkový kontrolní úřad, v jehož obvodu je výroba. Po celním projednání zboží a po potvrzení jeho výstupu podle celních (po případě poštovních) předpisů vydá projednávající celní úřad prvopis celní prohlášky s potvrzeným výstupem straně, druhopis si ponechá jako přílohu svého rejstříku a třetí vyhotovení s potvrzeným výstupem zašle důchodkovému kontrolnímu úřadu označenému v prohlášce.

(5) Důchodkový kontrolní úřad oznámí místně příslušnému okresnímu finančnímu ředitelství zásilku, která byla vyskladněna k daně-

prostému vývozu a zapsána s tímto označením v záznamu o výdeji, o níž však mu nedošla do tří měsíců ode dne jejího vyskladnění potvrzená celní prohláška, aby předepsalo poplatníkovi daň. Okresní finanční ředitelství předepíše daň rovněž za tu část zásilky přepychových předmětů, která po vyskladnění k vývozu do celní ciziny z tuzemska nevystoupila. Poplatník je povinen zaplatiti přepychovou daň do patnácti dnů po doručení rozhodnutí, jímž byla předepsána.

(6) Daň podle odstavce 5 se nepředepíše:

a) nedošlo-li k vyskladnění přepychového předmětu a bylo-li ohlášení vývozu písemně odvoláno u celního úřadu, který zásilku projednal;

b) nevystoupí-li přepychový předmět, vyskladněný k vývozu do celní ciziny, z tuzemska proto, že byl dodán tuzemskému odběrateli nebo že byl vrácen do výroby, a učiní-li o tom poplatník písemné ohlášení u celního úřadu, který zásilku ve výrobně nebo v místnostech, kam byly přepraveny bez zaplacení daně (čl. 1, odst. 1), projednal, nejdéle do 30 dnů ode dne ohlášení vývozu.

(7) Poplatník je povinen v případech uvedených v odstavci 6 zapsati veškeré nastalé změny v příslušných záznamech o příjmu a o výdeji (§ 12, odst. 1 zákona)

Čl. 4.

O s v o b o z e n í o d d a n ě p ř e p y c h o v ý c h p ř e d m ě t ů d o v e z e n ý c h z c e l n í c i z i n y

(K § 2, č. 4 zákona.)

(1) Dovoz přepychových předmětů z celní ciziny do volného oběhu v tuzemsku dani zásadně podléhá bez ohledu na to, kdo je dováží a z jakých důvodů. Osvobozen od daně je dovoz přepychových předmětů v dovozním záznamním styku, včetně aktivního zušlechťovacího styku (§§ 62 až 65 celního zákona a §§ 108 až 138 prováděcího nařízení k němu), s podmínkou, že přepychové předměty budou v záznamní lhůtě vyvezeny do celní ciziny. Zpětný dovoz přepychových předmětů ve vývozním záznamním styku, včetně pasivního zušlechťovacího styku, podléhá však přepychové dani, pokud v povolení nebude stanoveno jinak.

(2) Od daně je osvobozen též dovoz přepychových předmětů, pokud jsou tyto předměty osvobozeny od cla podle § 87 celního zákona a prováděcího nařízení k němu.

(3) Při zpětném dovozu přepychového předmětu podle § 105, odst. 2 celního zákona nutno vybrati přepychovou daň vzhledem k ustano-

vení § 214, odst. 6 prováděcího nařízení k celnímu zákonu. Od vybrání daně by mohlo být upuštěno pouze v tom případě, kdyby dovozce po splnění ostatních podmínek § 214, po případě podmínek § 215 prováděcího nařízení k celnímu zákonu prokázal daňovou stvrzenkou, že z přepychového předmětu vyvezeného z volného oběhu v celním území byla daň zaplacená. Kdyby tato skutečnost nemohla být v celním řízení hodnověrně prokázána, vybere celní úřad daň a dovozce má možnost uplatňovati její vrácení u příslušného okresního finančního ředitelství ve lhůtě stanovené v § 10, odst. 2 zákona.

(4) Při zpětném vývozu cizozemského přepychového předmětu podle § 105, odst. 3 celního zákona může být daň vrácena za podmínek stanovených v § 216 prováděcího nařízení k celnímu zákonu.

(5) Průvoz přepychových předmětů nepodléhá dani pod podmínkou, že provázený předmět se nedostane do volného oběhu v celním území a že v nezměněném stavu vystoupí opět do celní ciziny.

Čl. 5.

Soukromá potřeba.

(K § 3, odst. 2 zákona.)

O soukromou potřebu jde, dá-li si kdo (objednatel) vyrobiti přepychový předmět pro svou osobní potřebu, pro potřebu své vlastní domácnosti nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení.

Čl. 6

Úctovaná cena.

(K § 4, odst. 1, věte první a k § 4, odst. 3 zákona.)

(1) Zásadně jest základem daně prodejní cena přepychového předmětu, kterou poplatník účtuje odběrateli, včetně výdajů, daní a dávek v ceně obsažených (nečítajíce v to daň přepychovou), bez zřetele k tomu, jsou-li zvlášť uvedeny v účtu nebo ne; podmíněčně přiznávané slevy (na př. skonto, celoroční rabat a pod.) se od ní neodčítají. Odečítati lze pouze rabaty, které vyjadřují přípustné obchodní rozpětí.

(2) Do ceny se však nezapočítávají, jsou-li zvláště v účte uvedeny:

1. náklady na přepravní obaly v obchodě obvyklé,

2. výdaje za dopravu (včetně nákladů za její pojištění a obstarání a včetně jiných výdajů s ní spojených) od poplatníka k odběrateli od vzniku daňové povinnosti.

(3) O úctované ceně při dovozu přepychového předmětu platí obdobné ustanovení § 92 celního zákona a § 176 prováděcího nařízení k němu.

Čl. 7.

Vlastní spotřeba.

(K § 4, odst. 1, věte druhé a k § 4, odst. 4 zákona.)

Vlastní spotřebou se rozumí bezúplatné vzetí přepychového předmětu z vlastní výroby pro osobní potřebu poplatníkovu, pro jeho vlastní domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení, pro zaměstnance poplatníkovy nebo pro reprezentační účely

Čl. 8.

Cena rozhodná pro určení předmětu jako předmětu přepychového.

(K § 4, odst. 9 zákona.)

(1) Pro určení, jsou-li vyskladňované nebo dovážené předměty, u nichž je v seznamu přepychových předmětů určována zbytnost potřeby jejich cenou za jednotku zboží, předměty přepychovými, rozhoduje úctovaná nebo obecná cena, která by byla v případě zdanění základem daně.

(2) V pochybnostech stanoví obecnou cenu místně příslušné okresní finanční ředitelství. Pro stanovení ceny při dovozu platí obdobné ustanovení § 92 celního zákona a § 176 prováděcího nařízení k němu.

Čl. 9.

Vznik daňové povinnosti.

(K § 5 zákona.)

(1) Vyskladněním se rozumí každé odstranění daňového předmětu z výroby.

(2) Za výrobu se považují výrobní, skladní a prodejní (obchodní) místnosti, které jest podle §§ 11 a 20, odst. 2 zákona ohlásiti a jež jsou spolu místně spojeny.

(3) Výrobními místnostmi jsou prostory, kde se přepychové předměty prvotně vyrábějí, zpracovávají, opravávají, zušlechťují, obnovují, opravují nebo jakkoli upravují (též sestavují). Slouží-li výrobní místnosti zároveň za sklad (odstavec 4) nebo za místnosti prodejní — obchodní (odstavec 5), nemění to nic na jejich povaze výrobních místností.

(4) Skladními místnostmi (skladiště, sklad) se rozumějí prostory, ve kterých se přepychové předměty ukládají do té doby, než dojde buď

k jejich dalšímu zpracování, opracování, zušlechťování, obnovování, opravování nebo k jakémukoli jinému upravování (též sestavování) nebo k jejich uvedení do volného oběhu.

(5) Prodejními (obchodními) místnostmi se rozumějí prostory, kde se sjednává a uskutečňuje odbyt přepychových předmětů do volného oběhu.

Čl. 10.

Způsob placení.

(K § 6, odst. 1 zákona.)

(1) Poplatník je povinen zaplatiti splatnou daň nejpozději patnáctý den druhého kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl přepychový předmět vyskládněn do volného oběhu (na př. za přepychové předměty vyskládněné v měsíci lednu nejpozději dne 15. března). Ustanovení § 6, odst. 1, čtvrtá věta zákona zůstává nedotčeno.

(2) Daň se platí šekovým nebo odúčtovacím řízením u poštovní spořitelny na účet místně příslušného okresního finančního ředitelství, na Slovensku na účet pověřenectva financí.

(3) Měsíční účet přepychové daně vede poplatník trojmo. Uzavře jej vždy na konci každého kalendářního měsíce a sám vypočítá daňovou náležitost za celý měsíc, při čemž po případě odečte z vypočtené náležitosti daň připadající na předměty vrácené (§ 10, odst. 1 zákona) a daň, kterou jest oprávněn si včítati podle § 8 zákona (čl. 11). Vyplývající daňovou částku jest pak povinen poukázati bez úředního vyzvání místně příslušnému okresnímu finančnímu ředitelství, na Slovensku pověřenectvu financí, způsobem uvedeným v § 6, odst. 1 zákona a v odstavcích 1 a 2.

(4) Ustanovení § 6, odst. 4 zákona zůstává nedotčeno.

Čl. 11.

Včítání daně.

(K § 8 zákona.)

(1) Poplatník jest oprávněn odečísti si přepychovou daň, kterou sám zaplatil při nabytí přepychového předmětu v tuzemsku nebo při dovozu, od daně, kterou je při vyskládnění povinen platiti z přepychového předmětu, který byl vyroben z přepychového předmětu v tuzemsku nabytého nebo z ciziny dovezeného, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

1. prokáže-li daňovou (celní) stvrzenkou, že daň, kterou odečítá, byla v této výši zaplacená;

2. je-li zapsán přepychový předmět, z něhož se má vyrobiti jiný přepychový předmět

a) v záznamu o příjmu přepychových předmětů,

b) v záznamu o včítání přepychové daně a

3. uskladni-li tento přepychový předmět ve skladišti přepychových předmětů.

(2) Záznam o včítání přepychové daně musí obsahovati zejména tyto údaje:

1. den převzetí přepychového předmětu,

2. označení dokladu o zaplacení přepychové daně,

3. označení množství a druhu převzatých přepychových předmětů, uvedení položky seznamu přepychových předmětů a ceny účtované za tyto předměty,

4. částku přepychové daně připadající na přepychový předmět podle příslušného dokladu (číslo 2),

5. označení množství a druhu přepychových předmětů, které byly vyrobeny z předmětů uvedených pod č. 3, odděleně podle položek seznamu přepychových předmětů; při vyskládnění se záznam doplní zápisem o výši ceny účtované poplatníkem odběrateli,

6. částku přepychové daně připadající na nově vyrobené předměty uvedené pod č. 5.

(3) Poplatník uzavře záznam o včítání přepychové daně koncem každého kalendářního měsíce a částku přepychové daně, kterou si smí včítati, převede do měsíčního účtu přepychové daně. Podrobnosti o způsobu vedení záznamu o včítání přepychové daně, po případě i jeho vzor, vydá ministerstvo financí.

Čl. 12.

Ručení.

(K § 9, odst. 4 zákona.)

(1) Rodinnými příslušníky podnikatele (poplatníka) se rozumějí:

1. rodiče, nevlastní rodiče, osvojitelé, pěstouni, tchán, tchýně, prarodiče;

2. manžel nebo manželka, druh nebo družka;

3. děti, nevlastní děti, osvojení, schovanci, zetové, snachy, vnuci, vnučky, právnicki a pravnuky;

4. sourozenci a osoby sešvagřené až do druhého stupně a jejich děti (též nevlastní děti, osvojení, schovanci);

5. sourozenci druha nebo družky

(2) Nezáleží na tom, zda osoby uvedené v odstavci 1 žijí s podnikatelem ve společné do-

mácnosti nebo ne a zdali příbuzenství nebo švagrovství spočívá na manželském nebo na nemanželském zrození nebo spolužití. Manžel nebo manželka a osoby sešvagřené až do druhého stupně ručí podle § 9, odst. 4 zákona, i když manželství, které založilo jejich manželský nebo švagrovský poměr k podnikateli, v době uplatnění ručení již netrvá. Totéž platí obdobně také u druhá nebo družky, i když v době uplatnění již spolu nežijí.

(3) Osobou podstatně na podniku zúčastněnou se rozumí každá fyzická osoba, která sama nebo svými rodinnými příslušníky (odstavce 1 a 2), dohromady je zúčastněna na podniku více než čtvrtinou. Účastenství prostřednictvím držitele (správce k věrné ruce) nebo prostřednictvím společnosti se tu klade na roven přímému účastenství.

Čl. 13.

Vrácení daně.

(K § 10, odst. 2 zákona.)

(1) Kdo, zabývaje se mezinárodní směnou zboží (na př. obchodník — vývozce), vyvezl v nezměněném stavu do celní ciziny přepychový předmět, kterého nabyl v tuzemsku, nebo který dovezl z celní ciziny, má nárok na vrácení daně, prokáže-li, že

1. byl přepychový předmět vyvezen do celní ciziny a že

2. byl vyvezen v nezměněném stavu.

(2) Za nezměněný stav (odstavec 1, č. 2) se považuje též, byl-li přepychový předmět toliko opatřen novým nebo jiným obalem anebo čištěním, natřením nebo jinak zevně upraven k prodeji.

(3) Skutečnost, že přepychový předmět byl vyvezen, prokáže žadatel obdobným způsobem jako je uvedeno v čl. 3, odst. 2.

(4) Nárok na vrácení daně přísluší vývozci uvedenému v odstavci 1 nebo jeho zmocněnci, který z něho prováděl celní řízení vývozní, podal-li průkaz o tom, že přepychový předmět vyvezl.

(5) Žádost za vrácení daně musí býti podána u okresního finančního ředitelství místně příslušného podle sídla podniku písemně a musí z ní býti zejména patrné:

1. den, kdy žadatel přepychových předmětů nabyl nebo kdy je dovezl, jejich cena, druh, počet a množství, jakož i položka seznamu přepychových předmětů;

2. přesná adresa žadatelova;

3. přesná adresa toho, kdo přepychový předmět žadateli dodal;

4. částka daně, o jejíž vrácení se žádá;

5. den vývozu přepychového předmětu do celní ciziny

K žádosti jest připojití průkaz o zaplacení přepychové daně a o výstupu přepychového předmětu v nezměněném stavu do celní ciziny. Za všechny zásilky vyvezené v jednom kalendářním čtvrtletí jest podati společnou žádost za vrácení daně ve lhůtě stanovené zákonem (§ 10, odst. 2 zákona). V případech hodných zvláštního zřetele může okresní finanční ředitelství svoliti, aby žádost za vrácení daně byla podávána za kratší období.

Čl. 14.

Ohlašovací povinnost.

(K § 11 zákona.)

Poplatník jest povinen podati trojmo důchodkovému kontrolnímu úřadu příslušnému podle místa výroby ohlášení výroby. Ohlášení je povinen vlastnoručně podepsati a opatřiti datem. Důchodkový kontrolní úřad potvrdí první jeho stejnopis a vrátí jej podateli jako důkaz o splnění ohlašovací povinnosti. Poplatník je povinen potvrzené ohlášení uschovati a na požádání se jím vykáhati dozorcím orgánům finanční správy

Čl. 15.

Dodatečné zdanění.

(K § 20, odst. 3 a 5 zákona.)

(1) Obecnou cenou podle § 20, odst. 3 zákona se rozumí cena, která se v den počátku účinnosti zákona obvykle platila při vyskladnění nebo při dovozu z ciziny ve velkém za přepychový předmět stejného nebo podobného druhu v místě výroby nebo v místě celního projednání, a to nečítajíc v to daň přepychovou.

(2) Kdo zcizuje přepychový předmět, z něhož jest zaplatiti daň podle § 20, odst. 3 zákona, je povinen při jeho odevzdání vydati odběrateli účet a pro sebe poříditi jeho opis. V účtu musí býti přepychová daň odděleně účtována. Účet musí obsahovati:

a) jméno (firmu) a bydliště (sídlo) osoby, která přepychový předmět zcizuje,

b) datum vyhotovení účtu,

c) druh a množství přepychových předmětů podle pojmenování v obchodě obvyklého s uvedením položky seznamu přepychových předmětů,

d) obecnou cenu (odstavec 1) každého jednotlivého předmětu, po případě úhrn obecných cen přepychových předmětů téhož druhu a též ceny,

e) přepychovou daň vypočtenou z obecné ceny každého jednotlivého přepychového předmětu (z úhrnu obecných cen přepychových předmětů téhož druhu a též ceny) s uvedením daňové sazby stanovené v seznamu přepychových předmětů.

(3) Osoba povinná vydati účet podle odstavce 2 musí uschovávat opisy účtů po dobu šesti let od konce kalendářního roku, ve kterém byl účet vyhotoven, a to jako přílohy k oznámení, které podala podle § 20, odst. 3 zákona. Tímto ustanovením nejsou dotčeny zvláštní předpisy o delších lhůtách, které jsou stanoveny pro úschovu účetních dokladů.

Čl. 16.

Účinnost a provedení.
(K § 24 zákona.)

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 27. prosince 1947; provede je ministr financí spolu se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Kopecký v. r.
Dr. Kočvara v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Tymeš v. r.	Šuriš v. r.
Masaryk v. r.	Dr. Čepička v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Hála v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Franek v. r.

213.

Vládní nařízení

ze dne 2. prosince 1947,

jímž se platnost vládního nařízení ze dne 15. února 1946, č. 46 Sb., rozšiřuje na území Slovenska.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7, odst. 1 a 6, § 9, odst. 1 a § 17, odst. 3

zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona), a podle § 11 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a státního zřízení (služební pragmatiky)

§ 1.

(1) Platnost vládního nařízení ze dne 15. února 1946, č. 46 Sb., jímž se mění předpisy vládního nařízení ze dne 10. července 1931, č. 132 Sb., o zvláštních podmínkách pro ustanovení úřednickým čekatelem nebo úředníkem a pro povýšení úředníka v jednotlivých úřednických kategoriích a služebních oborech, pokud jde o stanovení zvláštních podmínek pro ustanovení úřednickým čekatelem nebo úředníkem v kategoriích úředníků vyšší pomocné soudní služby a úředníků soudní kancelářské služby, se rozšiřuje na území Slovenska.

(2) U zaměstnanců soudů a justičních úřadů na Slovensku rozhoduje o prominutí nedostatku vzdělání, předepsaného v příloze k vládnímu nařízení č. 132/1931 Sb. ve znění vládního nařízení č. 46/1946 Sb. pro úředníky vyšší pomocné soudní služby a úředníky soudní kancelářské služby, ministr spravedlnosti na návrh pověřence spravedlnosti.

§ 2.

Toto vládní nařízení nabývá účinnosti dnem 14. března 1946; provede je ministr spravedlnosti.

Gottwald v. r.

Dr. Kočvara v. r.	Dr. Drtina v. r.
Tymeš v. r.	Dr. Pietor v. r.
Masaryk v. r.	Hála v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Nosek v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Majer v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Clementis v. r.
Lichner v. r.	

214.

Vládní nařízení

ze dne 2. prosince 1947

o zřízení kategorie úředníků měřické služby
ve služební třídě Ib.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4, odst. 3, § 5, odst. 2, § 7, odst. 1, § 9, odst. 1, § 21, odst. 1 a § 210 odst. 1 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

§ 1.

(1) V oborech státní správy, v nichž jsou zřízeny podle příslušných předpisů kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ic, zřizují se kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ib.

(2) Jako předběžné vzdělání podle příslušných předpisů a zároveň jako zvláštní podmínka pro ustanovení čekatelem v nově zřízených kategoriích úředníků měřické služby ve služební třídě Ib se stanoví absolvování střední školy a čtyřletých zeměměřických studií na vysoké škole technické, jakož i úspěšný výkon předepsaných státních zkoušek.

(3) Úředníci (čekatelé) měřické služby ustanovení doposud ve služební třídě Ic se převádějí, pokud vykazují předběžné vzdělání uvedené v odstavci 2, do kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ib.

§ 2.

(1) Ustanovení vládního nařízení ze dne 15. července 1927, č. 103 Sb., o úřednických kategoriích a úředních titulech, a vládního nařízení ze dne 10. července 1931, č. 132 Sb.,

o zvláštních podmínkách pro ustanovení úřednickým čekatelem nebo úředníkem a pro povýšení úředníka v jednotlivých úřednických kategoriích a služebních oborech, jakož i příloh těchto nařízení, ve znění vládního nařízení ze dne 25. března 1938, č. 61 Sb., pokud se vztahují na úředníky (čekatele) měřické služby ve služební třídě Ic a nejsou v rozporu s ustanovením § 1, platí i pro úředníky (čekatele) nově zřízené kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ib.

(2) Ustanovení vládního nařízení ze dne 5. března 1927, č. 15 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů zaměstnanců československých státních drah, ve znění vládního nařízení ze dne 28. května 1946, č. 146 Sb., platná pro úředníky (čekatele) ve služební třídě Ib, se vztahují i na úředníky (čekatele) nově zřízené kategorie úředníků měřické služby ve služební třídě Ib.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947 a platí v zemích České a Moravskoslezské; provedou je ministři vnitra, financí, zemědělství, dopravy a techniky

Gottwald v r.

Dr. Kočvara v r.	Dr. Pietor v r.
Tymeš v r.	Hála v r.
Masaryk v r.	Ing. Kopecký v r.
arm. gen. Svoboda v r.	Dr. Nejedlý v r.
Nosek v r.	Dr. Procházka v r.
Dr. Dolanský v r.	Majer v r.
Dr. Stránský v r.	Dr. Franek v r.
Dr. Drtina v r.	Dr. Clementis v r.
Đuriš v r.	Lichner v r.